

στατον; Οἱ μηχανικοὶ ἐγένοντο χωροφύλακες καὶ οἱ χωροφύλακες καταργηθείσης τῆς ὠραίας περιεφραλαίας, παρ' ὀλίγον κατήντησαν χολοφύρακες. Συνελόντι δ' εἰπεῖν, διατάξεις ἀγγλικαί, γαλλικαί καὶ γερμανικαί φυράδην συνανεφύρθησαν. Περὶ τούτου ἐπίσθη πᾶς ὁ θυμάσας τὰς ἀλλεπαλλήλους κινήσεις τοῦ στρατοῦ, τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὅπως ταχθῶσιν ἐπὶ τῆς τοσοῦτον ἐπιτηδεύως δοθείσης εὐθείας κατευθύνσεως! Καὶ ἔπειτα λέγουσιν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις δύναται ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν στρατηγικὴν ἡμῶν τέχνην! Σ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΑΣΜΑ ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΟΣ.

Ἡ σύζυγος τοῦ Κοντο-Θεοδώρου.

ἔχει ὁ Κοντο-Θεόδωρος ἔχ' ἑμμορφον γυναῖκαν·
 Ζελεὺν ἀτὲν Ἀγαρίανοι, Ζελεὺν ἀτὲν κ' οἱ Τοῦρκοι (1)
 Ζελεύει ἀτὲν κ' ὁ βασιλεὺς, βαρὺ σαλγοῦνιν γράφει (2),
 Καὶ 'κ' ἔχ' ὁ Κοντο-Θεόδωρος ἀτὸ νὰ ἀπεβγάλη.
 Πουλεῖ χωράφια αὐσπειρα καὶ βούδια συζυγμένα (α)
 Κάθεται λογαριάσκειται 'κ' σώνει νὰ πλερώσῃ (3).
 Πουλεῖ κοπάδια πρόβατα, πουλεῖ κοπάδι' ἀρνία (4)
 Κάθεται λογαριάσκειται, 'κ' σώνει νὰ πλερώσῃ.
 Πουλεῖ μίαν ταύλαν ἄλογα, καὶ δυὸ ταύλας μου-
 [λάρια.
 Κάθεται λογαριάσκειται, 'κ' σώνει νὰ πλερώσῃ.
 Πουλεῖ καὶ τὸν τσοπάνον ἀτ' (6) μὲ τὰ χρυσὰ τ' κα-
 [βάλια (γ).
 Κάθεται λογαριάσκειται, 'κ' σώνει νὰ πλερώσῃ.
 Πουλεῖ τὴν γλαβλικεύτριαν (δ) ἀτ' μὲ τ' ἄσπρα τς (δ)
 [τὰ κυβλάκια (ε).
 Κάθεται λογαριάσκειται, 'κ' σώνει νὰ πλερώσῃ.
 «Ντὸ στέκος, ντὸ στέκος, ναι, Θεόδωρε, ντὸ στέκος καὶ
 [ντὸ νουνίγεις! (ς)
 Θεόδωρε, ἔπαρ' τὴν καλή' σ' (ζ) καὶ ἔδωκα 'ς τὸ με-
 [ζάτιν (η).»
 Τὴν κάλῃν ἀτ' ἐπῆρυν· κ' ἐξέδεν (θ) 'ς τὸ μεζάτιν.
 Γενίτσαρος (ι) ἐφούρτσιζεν (κ) 'ς τοῦ παζαρί' τὴν
 [ἄκραν.
 «Πουλεῖς, Κοντὲ, τὴν ἑμμορφον; γιὰ 'πὲ καὶ τὴν
 [τιμὴν ἀτς.»
 —«Χίλια ἐφτεῖάν' (λ) τὰ χεῖλια τς, μύρια τὰ μυ-
 [ρομάλλια τς (6)
 Καὶ τὰ καμροφρύδια τς κάστρον θεμελιωμένον.»
 Τὴν ἔπρυν ὁ γενίτσαρος, κ' ἐσέβεν 'ς τὸ τσατοῦριν. (")
 ἔρθεν πουλὶν κ' ἐκόνεψεν 'ς τοῦ τσατοῦρι' τὸν πῖνον (μ).
 Κελάειδης ἐν τὸ πουλὶν, καλάτσειψεν (ν) ἡ κόρη.
 «Σὺν λῆς καὶ πᾶς, ναι, κόρασον, ἐμεῖς ἀδελφικα εἰ-
 [μες (7).

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ.

Σημ. Τὸ ποίημα τοῦτο μία ἐστὶ τῶν εἰκόνων τῶν τυραννικῶν χρόνων.

(1) ἄλλ. «ζελεὺν ἀτὲν οἱ ἄρχοντες (οἱ πλοῦστοι δηλ.) κ' ἔλα τὰ παλληκάρια.» καὶ ἄλλ. «ἐλίπν ἀτὲν Ἀγαρίανοι κακιάσκουνταν κ' οἱ Τοῦρκοι, Βάλλουν ἀτὲν πολλὰ χαράς, πολλὰ βαρὺν σαλγοῦνιν.»

(2) ἄλλ. χαράτσι. Τοῦτο μὲν σημαίνει τὸν κεφαλικὸν φόρον («ἵνα σώαν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ὤμων φέρης»), ἐκεῖνο δὲ τὸν ἔγγειον.

(3) ἄλλ. «Καὶ πάλιν 'κ' ἀπεβγάλλει ἄ'.»

(4) ἄλλ. «σουρὶν ἀρνία.» Ἡ λέξις σουρὶν φαίνεται μὲν τουρκικὴ, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἑλλ. καταγωγῆς—σωρός.

(5) ἄλλ. «Τὰ χεῖλια τς χίλια ἔχουνε, τ' ὀμμάτια τς δυὸ χιλιάδες.»

Καὶ χίλια τριακόσια ὑφτεῖάν τὰ καμροφρύδια τς.

(6) ἄλλ. «μ' ὀλόχρυσά κυβλάκια.»

(7) ἄλλ. «Κ' ἐκλίστεν νὰ φιλῇ ἀτὲν, κ' ὁ οὐρανὸς ἐκλείσταν»

«Ἐπαρ', Κοντὲ, τὴν ἑμμορφὸν σ', κ' ἄμε κ' ἀπόθεν ἔρθεις (ξ).»

(α) Σύσπειρα—ποικνῶς ἐσπαρμένα—κατάφυτα. Βούδια συζυγμένα, τοῦ ζυγοῦ δηλ. ἔτοι δοῦς ἀροτῆρας.

(γ) Λέξ. τουρκ. ποιμενικὸς αὐλός.

(δ) Ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ γλατλικά, εἰσὶν ὑφώματα, ὅπου ἀναβαίνουν κατὰ τὸ καλοκαίριον. Τὸ γλατλίκε ὑφάσμα δὲ εἶναι ἄν—ἐπίμορτος, ἥτις ἐπιμαλεῖται τῆς ἀμείλιξεως τῶν ζώων καὶ τῆς ἐκ τοῦ γάλακτος κατασκευῆς βουτύρου, τυροῦ κτλ. ἐπὶ τῷ λαμβάνειν καὶ αὐτὴ τὰ ἡμίση ἡ μέρος, ἔπειρ καὶ κοινῶς μορτὶ λέγουσι.

(ε) Ὁ ἑλλ. γαυλός.

(ς) νουνίζου—σκέπτομαι, συλλογίζομαι.

(ζ) καλός, καλὴ καὶ καλῇ, οὐσιαστικὰ καταντήσαντα—σύζυγος.

(η) λέξ. τουρκ. δημοπρασία.

(θ) ἐξέδωκα, ἐσέδωκα—ἀόρ. τῆς ὁρ. τοῦ ἐκβαίνω, εἰσ—(ἐσ)βαίνω. Σημειωτέον δὲ, ὅτι καὶ ὁ παθ. ἀόρ. τῆς ὁρ. (ὁ μέσ. ὁ αὐτός ἐστι τῷ παθ.) ἔχει τὰς προσωπικὰς καταλήξεις τοῦ ἐνεργ. τηρεῖ ὅμως τὴν χρονικὴν αὐτοῦ ῥίζαν.

(ι) Ἐνταῦθα τὸ γενίτσαρος ἢ ἐσφαλμένον, ἢ ὑποθετικόν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς τῆς γυναίκος τοῦ Κοντο-Θεοδώρου χριστιανὸς ὢν πρότερον κατατάχθη εἰς τὸ τάγμα τῶν γενιτσάρων ἐξομώσας· ἄλλως ὁθωμανὸς πῶς ἂν εἴη ἀδελφὸς χριστιανῆς;

(κ) ἀνεράνη. (λ) φτεῖάγω καὶ εὐτεῖάγω—παρῆνται παρὰ τὸ εὐθεῖάω, ἔπειρ κατήντησεν—κάμνω, πράττω, κτίζω. (μ) οὐκ οἶδ' εἴ σημαίνει ἡ λέξις πῖνον.

Πενὰ τουρκ. λέγεται τὸ ἄνω μέρος τῆς οἰκίας, τὸ ἐπὶ τῶν τοίχων ἐπεριδόμενον. (ν) καλάτσειω—ὀμιλῶ. Οὐκ ἐστὶ δὲ ἡ λέξις τουρκικὴ, ὡς νομίζω· (ξ) ἡ φράσις ὁμοίᾳ τῇ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ (ἐν Προμ. 963, ἐκδ. Ν. Δούκα).

Κέλσειθον, ἣν παρ ἡλθες, ἐγκόνει πάλιν.

(*) Σκηνή.

ΠΕΡΙ ΒΟΣΠΟΡΟΜΑΧΙΑΣ.

Τῷ διευθυντῇ τῆς Πανδώρας.

Πρὸ καιροῦ ἔχων ἐν νῷ ἐσχεδιασμένα, τῶρα μόλις εὐρίσκω καιρὸν ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν τὰ ἐπόμενα, ἅτινα δόνασθε καὶ νὰ δημοσιεύσητε διὰ τῆς Πανδώρας, ἂν εὕρητε ἐν αὐτοῖς λόγου τι ἄξιον.